

HVV en euthanasie: een strijd van jaren!

HVV is al sinds het ontstaan van haar rechtsvoorganger HV (1 december 1951) voorvechter voor de zelfbeschikking van elk individu. Tussen 1999 en 2007 kreeg ons land er een aantal wetten bij die zeer vrijzinnig zijn. De abortuswet kwam er al in mei 1990, tussen 1999 en 2007 (tijdens de paars-groene en paarse legislaturen) kwamen daar de wet bij die het wetenschappelijk onderzoek op embryo's regelt, de wet op de patiëntenrechten, de euthanasiewet, de wet op de palliatieve zorg, de wet op het homohuwelijk, de wet op het adoptierecht voor homoseksuele relaties, de wet op de transseksualiteit, etc. Wetten die de zelfbeschikking maximaal in handen leggen van het individu. België is het enige land waar er zoveel ethische dilemma's in wetgevend werk gegoten werden. België is samen met Nederland en Luxemburg het enige land met een euthanasiewet. HVV heeft een heel belangrijke rol gespeeld in het proces van de totstandkoming van de euthanasiewet.

Rond 1975 spreekt het Humanistisch Verbond al over actieve en passieve euthanasie in de bundel 'Humanistische Perspectieven'. Daarna volgden een hele reeks studiedagen, debatten en lezingen die het politieke veld en de burgers moesten voorlichten over de noodzaak van een humaan levenseinde. Lydia Blontrock, voorzitter van HV, verzamelde in 1989 partijstandpunten over euthanasie en vond in prof. dr. Hugo Van den Enden een partner die professionele inhoud gaf aan het HV-dossier. Karla Verbeeck, medewerkster op het Humanistisch Vrijzinnig Studie- en Documentatiecentrum, stelde in 1991 de uitgave 'Juridische en politieke aspecten van euthanasie in België' samen. In 1994 publiceerde het studiecentrum van HV haar 'Opinieonderzoek naar euthanasie in België'. Op basis van deze enquête bleek dat er een groot draagvlak was ge-

groeid om euthanasie wettelijk te regelen. In 1996 verscheen onder redactie van HVV 'Waar-dig sterven. Een humanistische visie op euthanasie', met daarin bijdragen van een ruime schare aan professoren en opiniemakers. In 1992 was HV al begonnen met de verspreiding van

onder meer - de strijd voor het recht op euthanasie gestalte te geven, is de tweejaarlijkse Prijs Vrijzinnig Humanisme. In 2005 werd die prijs uitgereikt aan dr. Raymond Mathijs, een pionier op het gebied van begeleiding van kankerpatiënten, zowel op het vlak van palliatieve

zorg als op het vlak van euthanasie. In 2011 viel die eer te beurt aan prof. em. dr. Etienne Vermeersch, die als toenmalig voorzitter van het Raadgevend Comité voor Bio-ethiek een belangrijk wegbereider is van de euthanasiewet van 2002. Ook vandaag is HVV superactief in het euthanasiedossier, met haar vraag om de wet uit te breiden naar minderjarigen en dementerenden. Momenteel loopt er een enquête, die u schriftelijk of via internet kunt invullen (www.h-vv.be/EUTHANASIE-tijd-voor-de-volgende-stap). (JDR/BS)

Een samenleving leert dat ook wat moeilijk is en gevoelig ligt, mogelijk is.

euthanasieverklaringen, op een moment dat vrijwillige euthanasie nog steeds verboden was in België. Tot de dag van vandaag beheert HVV nog steeds wilsverklaringen inzake euthanasie. Een ander belangrijk instrument om -

